

bouwd rond spel, met name dat van Siti Fauziah.

“Ja, maar Siti kan het geven. Zij is niet afwezig. Daarom kan ze ook Tai Chi geven omdat ze *in* alle bewegingen is. Dat is nu typisch ambachtelijk. Dat meisje heeft in zich de morele en de fysieke kracht om echt te werken. De manier waarop zij rollen speelt, vind ik fantastisch. De Heks in *Ba Anansi* vond ik een pareltje van compositie. Zij depersonificeert zich daar helemaal en schept iets helemaal nieuws. Zij heeft een geweldige uitdrukingskracht, een geweldige wil ook. Die handen en die voeten zijn geweldig expressief.”

Wat is voor jou de beste productie van Tiedrie?

“De productie die het meest elementen bevat van wat ik net vertelde over mijn werk is *Charkawa*. Daar zat iets feministisch in omdat de verdrukte vrouw centraal staat. En er zat een duidelijke politieke lijn in. In de verdrukker Alexander kon je Israel zien. In de onderdrukte vrouw, Pa-

lestina. In de broers kon je de twijfel van de Arabische landen zien die hun zuster verkopen als het er op aankomt. Van vorm was het een straattheater met een heel interessante kar vol vallen en de maskers waren ook schitterend. De samenwerking tussen de Berbers en de Vlaming Michel Van Douselaere vond ik heel sterk. Ik hield ook van het pamflettaire karakter, het schreeuwerige. Het was een echte markt-aangelegenheid. In *Charkawa* kon je het beste zien wat je kunt maken van verschillende flarden van dingen. Afvalletjes die je samenbrengt.”

Wat heeft dat te maken met je droom van toen je vijftien was?

“Alles. Het is de zwakste die spreekt en zijn stem laat horen. De onderdrukker die geen gelijk krijgt. Misschien is Alexander/Israel wel mijn vader (lacht). En ook de poppen spelen een grote rol. Zowel de droom als de realiteit krijgt zijn deel.”

Paul De Bruyne en Jef De Roeck

Tone Brulin: Basic Facts and Figures

1926 : ° 11 mei; 1943-46: Nationale Hogeschool voor Architectuur en Sierkunsten (Brussel); 1946-49: Studio van het Nationaal Toneel (Antwerpen); 1953: Brulin richt het Nederlands Kamertheater op te Antwerpen; 1953-54: Fulbright Scholarship (USA); 1955-57: regisseur bij KVS (Brussel); 1957-58: regie bij het Nationaal Theater van Zuid-Afrika (aldaar); 1958-63: realisator bij afdeling Drama van de BRT; 1963-69: docent aan het RITCS (Brussel); 1969-70: gastprofessoraten in de USA; 1970-72: sticht “Antillian Workshop” op de Nederlandse Antillen in opdracht van Sticusa; 1972-75: professor aan de Universiteit Sains in Maleisië; 1975-79: studieleider Toneelacademie Maastricht, sticht Tiedrie; 1979-83: alleen nog Tiedrie.

Schreef onder andere de volgende toneelstukken: *Nu het Dorp niet meer bestaat*, *Potopot*, *Pas op, meneer Lipman komt*, *Vincent Van Gogh*, *De Honden*, *Schildknaap van een vechtjas*, *Kontiki*, *Barong Display*, *The World of Nata Daha*,... en proza: *De Popsinger*, *Gevecht tussen twee Mannen van Rubber*. Was medestichter van *Tijd en Mens* en *Gard Sivik*.

Werd geprezen met de Theaterprijs van de provincie Antwerpen, de Hegenscheidt Prijs, de Hustinx Prijs, de Staatsprijs voor toneelletterkunde, de Dr. O. De Gruyter Prijs en de Ridder in de Kroonorde van België.

Tone Brulin
Foto Herman Sorgeloos

